

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ सारा दुनियाँको हाहाकार मेटाएर जयजयकार गर्न । पुरानो दुनियाँमा छ हाहाकार, नयाँ दुनियाँमा हुन्छ जयजयकार ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ ईश्वरीय नियम छ, जसमा गरिबले नै बाबाको पूरा वर्सा लिन्छन्, धनवानले लिन सक्दैनन् ?

उत्तर:- ईश्वरीय नियम छ- पूरा भिखारी (बेगर) बन, जे जति छ त्यसलाई भुल्दै जाऊ । गरिब बच्चाहरूले सहजै भुल्दछन् तर धनवान् जो आफूलाई स्वर्गमा सम्भन्छन् उनीहरूको बुद्धिले केही भुल्न सक्दैन, यसैले जसलाई धन, दौलत, मित्र, सम्बन्धी याद रहन्छ उनीहरू सच्चा योगी बन्नै सक्दैनन् । उनीहरूलाई स्वर्गमा उच्च पद मिल्न सक्दैन ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा निश्चयबुद्धि बच्चाहरूले त राम्रोसँग जान्दछन्, उनीहरूलाई पक्का निश्चय हुन्छ- बाबा आउनुभएको छ, सारा दुनियाँको भगडा मेटाउन । जो बुद्धिमान् समझदार बच्चाहरू छन्, उनीहरू जान्दछन्- यस तनमा बाबा आउनुभएको छ, जसको नाम नै शिवबाबा हो । किन आउनुभएको छ ? हाहाकारलाई मेटाएर जयजयकार गराउन । मृत्युलोकमा कति भगडा आदि छन् । सबैलाई हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जानु छ । अमरलोकमा भगडाको कुरा हुँदैन । यहाँ कति हाहाकार लागेको छ । कति धेरै कोर्ट, जज आदि छन् । मारामारी लागेको छ । बेलायत आदिमा पनि हेर हाहाकार छ । सारा दुनियाँमा खिटपिट धेरै छ । यसलाई भनिन्छ पुरानो तमोप्रधान दुनियाँ । किचडै किचडा छ । जङ्गलै जङ्गल छ । बेहदको बाबा यी सबै कुरा मेटाउनका लागि आउनुभएको छ । अहिले बच्चाहरूलाई धेरै बुद्धिमान्, समझदार बन्नु छ । यदि बच्चाहरूमा पनि लडाईँ-भगडा भइरहन्छ भने बाबाको मदतगार कसरी बन्ने ? बाबालाई धेरै मदतगार बच्चा चाहिन्छ, बुद्धिमान्, समझदार, जसमा कुनै खराबी नहोस् । यो पनि बच्चाहरू सम्भन्छन् कि यो पुरानो दुनियाँ हो । अनेक धर्म छन् । तमोप्रधान विकारी दुनियाँ हो । सारा दुनियाँ पतित छ । पतित पुरानो दुनियाँमा भगडा नै भगडा छ । यी सबैलाई मेटाउन, जयजयकार गराउन बाबा आउनुहुन्छ । हर एकले जान्दछन् यस दुनियाँमा कति दुःख र अशान्ति छ, यसैले चाहन्छन् विश्वमा शान्ति होस् । अब सारा विश्वमा शान्ति कुन मनुष्यले कसरी गर्न सक्छ । बेहदको बाबालाई दुःखा-मुढामा लगाइदिएका छन् । यो पनि खेल हो । त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, अब खडा होऊ । बाबाको मदतगार बन । बाबाबाट आफ्नो राज्य-भाग्य लिनु छ । कम होइन, अथाह सुख छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, ड्रामा अनुसार तिमीलाई बेहदको बाबा पद्मा-पद्म भाग्यशाली बनाउन आउनुभएको छ । विश्वमा यी लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्दथे । विश्व स्वर्ग थियो । स्वर्गलाई नै संसारकै आश्चर्य (वन्डर अफ वल्ड) भनिन्छ । त्रेतालाई पनि भनिँदैन । यस्तो स्वर्गमा आउने पुरुषार्थ बच्चाहरूले गर्नुपर्छ । पहिले-पहिले आउनुपर्छ । बच्चाहरू चाहन्छन् पनि, हामी स्वर्गमा आऔं, लक्ष्मी वा नारायण बनौं । अब यस पुरानो दुनियाँमा धेरै हाहाकार हुनु छ । रगतका नदीहरू बग्नु छ, रगतको नदीपछि घिउको नदी हुन्छ । त्यसलाई क्षीरसागर भनिन्छ । यहाँ पनि ठूला तलाउ बनाउँछन्, फेरि कुनै खास दिनमा आएर त्यसमा दूध चढाउँछन् । त्यसमा फेरि स्नान गर्छन् । शिवलिङ्गमा पनि दूध चढाउँछन् । सत्ययुगको पनि एउटा महिमा छ- त्यहाँ घिउ, दूधका नदी हुन्छन् । यस्तो कुनै कुरा होइन । हर ५ हजार वर्षपछि तिमी विश्वको मालिक बन्दछौ । अहिले तिमी गुलाम छौ, फेरि तिमी बादशाह बन्दछौ । सारा प्रकृति तिम्रो गुलाम बन्दछ । त्यहाँ कहिल्यै बेमौसमी वर्षा पर्दैन, नदीहरू उच्छलिनँदैनन् । कुनै उपद्रव हुँदैन । यहाँ हेर कति उपद्रव छन् । वहाँ पक्का वैष्णव रहन्छन् । विकारी वैष्णव होइन । यहाँ कोही शाकाहारी बने भने उनीहरूलाई वैष्णव भन्छन् । तर होइन, विकारद्वारा एक अर्कालाई धेरै दुःख दिन्छन् । बाबा कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । यो पनि गायन छ- गाउँलेका छोरा... कृष्ण त गाउँलेका हुन सक्दैनन् । उनी त वैकुण्ठका मालिक हुन् । फेरि ८४ जन्म लिन्छन् ।

यो पनि तिमी अहिले जान्दछौ- हामीले भक्तिमा कति धक्का खायौं, पैसा बर्बाद गर्‍यौं । बाबा सोध्नुहुन्छ- तिमीलाई यति धेरै पैसा दिएँ, राज्य भाग्य दिएँ सबै कहाँ गयो ? तिमीलाई विश्वको मालिक बनाएँ फेरि तिमीले के गर्‍यो ? बाबा त ड्रामालाई जान्नुहुन्छ । नयाँ दुनियाँ सो पुरानो दुनियाँ, पुरानो दुनियाँ सो नयाँ

दुनियाँ बन्छ । यो चक्र हो, जे जति पास्ट भयो त्यो फेरि रिपीट हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ— अब थोरै समय छ, पुरुषार्थ गरेर भविष्यको लागि जम्मा गर । पुरानो दुनियाँका सबै कुरा माटोमा मिल्नु छ । धनवान्ले यस ज्ञानलाई लिनेछैनन् । बाबा गरिबलाई दया गर्नेवाला हुनुहुन्छ । गरिब वहाँ साहुकार बन्छन् । साहुकार चाहिँ गरिब बन्नेछन् । अहिले त पद्मपति धेरै छन् । उनीहरू पनि आउनेछन् तर गरिब बन्नेछन् । उनीहरू आफूलाई स्वर्गमा सम्झन्छन्, त्यो बुद्धिबाट निस्कन सक्दैन । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ सबै कुरा भुल । केवल भिखारी बन । आजकाल त किलोग्राम, किलोमिटर आदि के के निकालेका छन् । जुन राजा गद्दीमा बस्छ उसले आफ्नो भाषा चलाउँछ । बेलायतको नक्कल गर्छन् । आफ्नो विवेक त छैन । तमोप्रधान छन् । अमेरिका आदिमा विनाशको सामग्रीमा हेर, कति धेरै धन लगाउँछन् । एरोप्लेनबाट बम आदि गिराउँछन्, आगो लाग्नु छ । बच्चाहरू जान्दछन्— बाबा आउनुहुन्छ नै विनाश र स्थापना गराउन । तिमीहरूमा पनि सम्झाउनेवाला सबै नम्बरवार छन् । सबै एक समान निश्चयबुद्धि छैनन् । जसरी बाबाले गरे, बाबालाई फलो गर्नुपर्छ । पुरानो दुनियाँमा यी पाइ पैसाले के गर्ने । आजकाल कागजका नोट निकालेका छन् । वहाँ त सिक्का हुनेछन् । सुनका महल बन्छन् त्यसैले सिक्काको त्यहाँ के महत्त्व हुन्छ र । मानौं सबै कुरा निःशुल्क हुन्छ, सतोप्रधान धर्ती हुन्छ नि । अहिले त पुरानो भएको छ । त्यो हो सतोप्रधान नयाँ दुनियाँ । बिलकुल नयाँ जमिन हुन्छ । तिमी सूक्ष्मवतनमा जान्छौ भने सुबीरस आदि पिउँछौ । तर त्यहाँ वृक्ष आदि त छैनन् । न मूलवतनमा छन् । जब तिमी वैकुण्ठमा जान्छौ तब वहाँ तिमीलाई सबै कुरा मिल्छ । बुद्धिद्वारा काम लेऊ, सूक्ष्मवतनमा वृक्ष हुँदैनन् । वृक्ष त धर्तीमा हुन्छन्, न कि आकाशमा । छन त नाम छ ब्रह्म महत्तत्त्व तर हो खाली (पोलर) । जसरी यी ताराहरू आकाशमा अडिएका छन्, त्यसरी नै तिमी साना-साना आत्माहरू अडिएका छौ । ताराहरू ठूला देखिन्छन् । यस्तो होइन— ब्रह्म तत्त्वमा कुनै ठूल-ठूला आत्माहरू हुनेछन् । यो बुद्धिले काम लिनुपर्छ । विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । त्यसरी नै आत्मा पनि माथि अडिन्छ । साना बिन्दी छन् । यी सबै कुरा तिमीले धारणा गर्नुपर्छ, त्यसपछि सबैलाई धारणा गराउन सक्नेछौ । शिक्षकले आफैं अवश्य जान्दछन् तब त अरूलाई पढाउँछन् । नत्र त के को शिक्षक । तर यहाँ शिक्षक पनि नम्बरवार छन् । तिमी बच्चाहरू वैकुण्ठलाई जान्न सक्छौ । यस्तो होइन, तिमीहरूले वैकुण्ठ देखेका छैनौ । धेरै बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन् । वहाँ स्वयम्बर कसरी हुन्छ, कुन भाषा हुन्छ, सबै कुरा देखेका छन् । अन्त्यमा पनि तिमीहरूले साक्षात्कार गर्नेछौ तर उनीहरूले नै गर्नेछन् जो योगयुक्त हुनेछन् । बाँकी जसलाई आफ्ना मित्र-सम्बन्धी, धन-सम्पत्ति याद आइरहन्छ उनीहरूले के देख्नेछन् । सच्चा योगी नै अन्त्यसम्म रहनेछन्, जसलाई देखेर बाबा खुशी हुनुहुन्छ । फूलको नै बगैंचा बन्छ । धेरै त १०-१५ वर्ष रहेर पनि जान्छन् । उनीहरूलाई आँकको फूल भनिन्छ । धेरै राम्रा-राम्रा बच्चीहरू जो मम्मा-बाबाको लागि पनि डाइरेक्सन लिएर आउँथे, ड्रिल गराउँथे, उनीहरू आज छैनन् । यो बच्चाहरूले पनि जान्दछन् र बापदादाले पनि जान्नुहुन्छ— माया धेरै जबरजस्त छ । यो हो मायासँग गुप्त लडाईँ । गुप्त तुफान । बाबा भन्नुहुन्छ— मायाले तिमीलाई धेरै हैरान गर्नेछ । यो हार जितले बनेको ड्रामा हो । तिमीहरूको कुनै हतियारबाट लडाईँ हुँदैन । यो त विश्वको प्राचीन योग हो, जुन प्रसिद्ध छ, योगबलद्वारा तिमीहरू यस्तो बन्छौ । बाहुबलद्वारा कसैले विश्वको बादशाही लिन सक्दैन । खेल पनि वन्डरफुल छ । कहानी छ दुईवटा बिराला आपसमा लडे मक्खन... भनिन्छ पनि सेकेण्डमा विश्वको बादशाही । बच्चीहरू साक्षात्कार गर्छन् । भन्छन्— कृष्णको मुखमा मक्खन छ । वास्तवमा कृष्णको मुखमा नयाँ दुनियाँ देख्छन् । योगबलद्वारा तिमी विश्वको बादशाही रूपी मक्खन लिन्छौ । राजाईको लागि कति धेरै लडाईँ हुन्छ र कति लडाईँद्वारा खत्तम हुन्छन् । यस पुरानो दुनियाँको हिसाब-किताब चुक्ता हुनु छ । यस दुनियाँको कुनै पनि चीज रहनु छैन । बाबाको श्रीमत छ— प्यारा बच्चाहरू नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर... (हियर नो इविल, सी नो इविल...) उनीहरूले बाँदरको एउटा चित्र बनाएका छन् । आजकाल त मनुष्यको पनि बनाउँछन् । पहिले चीनतिरबाट हात्ती दाँतका चीजहरू आउँथे । चुरीहरू पनि काँचको लगाउँथे । यहाँ त गर-गहना लगाउनका लागि नाक-कान आदि छेड्छन्, सत्ययुगमा नाक-कान छेड्ने जरूरी छैन । यहाँ त माया यस्तो छ जसले सबैको नाक-कान काट्दछ । तिमी बच्चाहरू अब स्वच्छ बन्छौ । त्यहाँ प्राकृतिक सुन्दरता रहन्छ । कुनै चीज लगाउने आवश्यकता पर्दैन । यहाँ त शरीर नै तमोप्रधान तत्त्वबाट बन्छ,

यसैले बिमारी आदि हुन्छ । त्यहाँ यी कुरा हुँदैनन् । अहिले तिमीहरूको आत्मालाई धेरै खुशी छ— हामीलाई बेहदको बाबाले पढाएर नरबाट नारायण अथवा अमरपुरीको मालिक बनाउँदै हुनुहुन्छ यसैले गायन छ, अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भने गोप-गोपिनीसँग सोध । भक्तहरूले यी कुरालाई जान्दैनन् । तिमीहरूमा पनि खुशी रहने र यी कुराको स्मरण गरिरहने, यस्ता बच्चा धेरै कम छन् । अबलाहरूलाई कति अत्याचार हुन्छ । जसको गायन छ द्रौपदीको, त्यो सबै प्राक्टिकलमा भइरहेको छ । द्रौपदीले किन पुकारिन् ? यो मनुष्यले जान्दैनन् । बाबाले सम्भाउनुभएको छ— तिमीहरू सबै द्रौपदी हो । यस्तो होइन, फिमेल सदैव फिमेल नै बन्छिन् । दुई पटक फिमेल बन्न सकिन्छन्, धेरै होइन । माताहरू पुकार्छन्— बाबा रक्षा गर्नुहोस्, हामीलाई दुःशासनले विकारको लागि हैरान गर्छ, यसलाई भनिन्छ वेश्यालय । स्वर्गलाई भनिन्छ शिवालय । वेश्यालय हो रावणको स्थापना, शिवालय हो शिवबाबाको स्थापना । तिमीलाई ज्ञान पनि दिनुहुन्छ । बाबालाई ज्ञान सागर पनि भनिन्छ । यस्तो होइन नलेजफुल भनेको सबैको दिललाई जान्नेवाला हो । यसबाट के फाइदा ! बाबा भन्नुहुन्छ— यो सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान म विना कसैले दिन सक्दैन । म नै बसेर तिमीहरूलाई पढाउँछु । ज्ञान सागर एकै बाबा हुनुहुन्छ । त्यहाँ हुन्छ भक्तिको प्रारब्ध । सत्ययुग-त्रेतामा भक्ति हुँदैन । पढाइद्वारा नै राजधानी स्थापना भइरहेको छ । प्रेजिडेन्ट आदिका हेर कति धेरै मन्त्री छन् । सल्लाह दिनका लागि मन्त्री राख्छन् । सत्ययुगमा मन्त्री राख्ने जरूरी हुँदैन । अहिले बाबा तिमीहरूलाई समझदार बनाउनुहुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण हेर कति समझदार थिए । बेहदको बादशाही बाबाबाट मिल्छ । बाबाको शिव-जयन्ती मनाउँछन् । अवश्य शिवबाबा यहाँ आएर विश्वको मालिक बनाएर जानुभएको हुनुपर्छ । लाखौं वर्षको कुरा होइन । हिजोको त कुरा हो । ठीक छ, अरू धेरै के सम्भाऊ । बाबा भन्नुहुन्छ मनमनाभव । वास्तवमा यो पढाइ इसाराको हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको पूरा मदतगार बन्नको लागि बुद्धिमान्, समझदार बन्नु छ । भित्र कुनै खिटपिट नहोस् ।
- २) स्थापना र विनाशको कर्तव्यलाई देख्दै पूरा निश्चयबुद्धि बनेर बाबालाई अनुसरण गर्नु छ । पुरानो दुनियाँको पाइ-पैसाबाट बुद्धि निकालेर पूरा भिखारी बन्नु छ । मित्र-सम्बन्धी, धन-सम्पत्ति आदि सबै कुरा भुल्नु छ ।

वरदानः— उमंग उत्साहको संकल्पद्वारा जम्माको खाता बढाउनेवाला सम्पूर्ण वर्साको अधिकारी भव

बापदादासँग सम्पूर्ण वर्साको अधिकार लिनको लागि स्वयम्लाई उमंग-उत्साहमा ल्याऊ । आफूले आफैँसँग रेस गर (दौड लगाऊ), अहिले जम्मा गर्ने समय हो यसैले दृढ संकल्प गर— मैले आफ्नो जम्माको खाता बढाउनु नै छ । केवल समय र संकल्पको बचत गर्दै गयौ, व्यर्थ र साधारण संकल्प भएन भने जम्माको खाता बढ्दै जानेछ फेरि त्यसै अनुसार सारा कल्पमा राज्य पनि गर्नेछौ र पूज्य पनि बन्नेछौ ।

स्लोगनः— स्वप्न वा संकल्पको पवित्रता नै सबैभन्दा ठूलो व्यक्तित्व (पर्सनालिटी) हो ।